Súd:	Krajský súd Trenčín
Spisová značka:	16CoE/28/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3515205680
Dátum vydania rozhodnutia:	08. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Mária Prikrylová
ECLI:	ECLI:SK:KSTN:2016:3515205680.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: MINIHOTOVOSŤ, a.s., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 852 453, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Advocate, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 36 865 141, proti povinnému: I. E., bytom N. S. XXX, štátny občan Slovenskej republiky, o vymoženie 100 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 20. októbra 2015, č.k. 6Er/544/2015-17, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 44 ods. 2 Ex. por., § 45 ods. 1 písm. c), ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a § 53 ods. 4, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že mu bola dňa 08.06.2015 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie spísaným formou Zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 04.03.2015. Exekučným titulom v danej veci bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. zo dňa 03.12.2014, sp. zn.: SR 18107/14. V predmetnej exekučnej veci sa vymáha plnenie zo zmluvy o úvere č. 441349 uzavretej dňa 07.02.2014 medzi oprávneným ako veriteľom a povinným ako dlžníkom, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške 100 Eur a dlžník sa zaviazal tieto vrátiť zvýšené o príslušný poplatok vo výške
14 Eur, t. j. celkovo zaplatiť čiastku 114 Eur, v lehote 14 dní odo dňa poskytnutia úveru na účet veriteľa špecifikovaný na webovskej stránke. Podľa súdu prvého stupňa je uvedená zmluva svojou povahou zmluvou spotrebiteľskou, uzavretou medzi veriteľom - oprávneným ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti o. i. poskytovanie úverov z vlastných zdrojov a spotrebiteľom - povinným ako fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver. Naviac zo zmluvy nevyplýva, že by povinný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Súd prvého stupňa poukázal na skutočnosť, že rozhodcovská doložka v čl. II prijatá v rozhodcovskej zmluve zo dňa 07.02.2014 je neprijateľná, pretože núti spotrebiteľa, aby sa podrobil rozhodcovskému konaniu a znemožňuje tak voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom. Spotrebiteľ si ju osobitne nevyjednal, a nemal na výber. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým jej ustanoveniam. Dojednanie rozhodcovskej doložky v rozhodcovskej zmluve je neprimeranou podmienkou, spotrebiteľ ňou nie je viazaný, a táto je v rozpore príslušnými ustanoveniami najmä § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadený spoločnosťou Slovenskou rozhodcovskou a.s. na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, trpí vadami, ktoré ho robia na tento úkon nespôsobilým a preto súd prvého stupňa v zmysle § 44 ods. 2 Ex. por. žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ex offo zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote, prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie oprávnený, ktorý navrhol jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odvolaní vyčítal súdu prvého stupňa predovšetkým nesprávne právne posúdenie veci v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. a zároveň podľa jeho názoru rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z neúplného zistenia skutkového stavu v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. Konštatoval, že súd na správne zistený skutkový stav veci nesprávne aplikoval právny predpis. Exekučný súd v konaní o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie z predložených podkladov (exekučný titul, žiadosť o udelenie poverenia a návrh na vykonanie exekúcie) posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Zastával názor, exekučný súd v rámci preskúmavania exekučného titulu po materiálnej stránke nemôže skúmať samotné rozhodcovské konanie, ale musí sa obmedziť len na skúmanie výroku exekučného titulu (odôvodnenie nemôže zaväzovať účastníkov konania). Splnenie podmienok zastavenia exekúcie, t. j. zaväzovať k niečomu objektívne nemožnému, právom nedovolenému alebo k niečomu, čo je v rozpore s dobrými mravmi, však musí mať povahu zjavného nedostatku exekučného titulu. Ďalej oprávnený uviedol, že exekučný súd nesprávne právne posúdil aj samotný charakter zmluvy o úvere uzatvorenej medzi oprávneným a povinným a následne aj charakter právneho vzťahu, ktorý vznikol na základe tejto zmluvy. Uviedol, že konajúci súd opomenul aplikáciu ustanovenia § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keď v danej veci nešlo o spotrebiteľský úver, nakoľko poskytnutý úver sa mal vrátiť v lehote nepresahujúcej 3 mesiace. Mal za to, že zmluvu uzatvorenú medzi oprávneným a povinným je potrebné posudzovať ako zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ide v zmysle ustanovenia § 261 ods. 6 písm. d) o tzv. absolútny obchod. Zastával názor, že keďže sa v predmetnej veci nejedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, súd nie je oprávnený skúmať, či táto zmluva obsahuje prípadné neprijateľné podmienky. Z uvedeného je zrejmé, že dohodnutá rozhodcovská doložka nemá a nemôže mať povahu neprijateľnej podmienky. Poukázal na skutočnosť, že oprávnený sa voči povinnému domáha iba vrátenia tej sumy, ktorú mu oprávnený na základe zmluvy o úvere preukázateľne poskytol. Príslušenstvom tejto sumy sú okrem toho iba plnenia, na ktoré má oprávnený nárok zo všeobecne záväzných právnych predpisov Slovenskej republiky. Oprávnený sa od povinného nedomáha zaplatenia žiadnych iných úrokov alebo poplatkov, ktoré by vyplývali zo zmluvy o úvere a mohli by byť považované za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Oprávnený zastával tiež názor, že konajúci súd neúplne zistil skutkový stav. Rozhodcovská zmluva bola uzatvorená v zmysle § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní formou samostatného právneho úkonu, a to na samostatnej listine. Odvolateľ zdôraznil, že exekučný titul bol vydaný oprávneným orgánom v konaní vedenom v súlade so zákonom č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Rozhodcovská zmluva, resp. doložka dohodnutá medzi zmluvnými stranami je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od povinného, aby spory s oprávneným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Povinný má teda kedykoľvek právo sa slobodne rozhodnúť, na ktorom orgáne uplatní svoje právo.

Vyjadrenie k odvolaniu oprávneného podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť z týchto dôvodov:

Podľa § 234 d ods. 2 Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov, na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

Podľa § 54b ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1. januárom 2015.

Exekučný súd v rámci svojho postupu pri preskúmavaní listín podľa ustanovenia § 44 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.12.2014 (ďalej len "Exekučný poriadok") v spojení s ustanovením § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom v čase vydania rozhodcovského rozsudku, teda v znení účinnom do 31.12.2014 (ďalej len "zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní"), z úradnej povinnosti posudzuje, či rozhodcovský rozsudok, ktorý je podľa

ust. § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku tiež spôsobilým exekučným titulom, tento nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právne nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom (§ 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní), resp. či rozhodcovský rozsudok nemá nedostatok uvedený v ustanovení § 40 písm. a) a b) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Pri zistení takéhoto dôvodu, nevyhnutným následkom je zastavenie exekučného konania aj bez návrhu.

Odvolací súd uvádza, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Ak v určitej veci nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Keby exekučný súd akceptoval rozhodcovský rozsudok, pre vydanie ktorého nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, akceptoval by vykonateľnosť rozhodnutia vydaného tým, kto na to nemal právomoc. Išlo by o akceptáciu "rozhodnutia" nevykonateľného, majúceho účinky paaktu. Skutočnosť, že účastník rozhodcovského konania, ktorý v exekučnom konaní vystupuje v procesnom postavení povinného, v rozhodcovskom konaní prípadne nenamietal neexistenciu rozhodcovskej zmluvy, prevzal rozhodcovský rozsudok a nevyužil možnosť domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku žalobou podanou na príslušnom súde, je tu irelevantná.

Aj v preskúmavanej veci bol preto plne opodstatnený a zákonnom podložený postup exekučného súdu, ktorý skúmal, či bola v danej veci medzi účastníkmi konania platne uzavretá rozhodcovská zmluva. Uvedený postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k "zrušeniu" tohto rozhodnutia. Exekučný súd v súlade so zákonom skúmal, či oprávneným predložený rozhodcovský rozsudok je vykonateľný exekučný titul, medziiným, či ho vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor. Pri riešení tejto otázky nebol exekučný súd viazaný tým, ako ju vyriešil rozhodcovský súd. Možno preto uzavrieť, že aj v rámci daného exekučného konania bol všeobecný súd oprávnený skúmať rozhodnutie označené v exekučnom konaní ako exekučný titul z hľadiska, či nejde o rozhodnutie ničotné, ktoré nevyvoláva žiadne právne účinky.

Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. marca 2012 sp. zn. 6 Cdo 1/2012).

Aj v prípade, že spotrebiteľ nevyužije právnu možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a prípadne aj konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. septembra 2012, sp. zn. 5Cdo 230/2011).

Odvolací súd dospel k názoru, že Zmluva o úvere, uzatvorená medzi oprávneným a povinným dňa 07.02.2014 a na základe ktorej bol oprávnenému priznaný nárok v rozhodcovskom konaní, je zmluvou spotrebiteľskou, keď povinný v zmluvnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ a oprávnený ako dodávateľ (§ 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase jej uzavretia). Predložená zmluva o úvere, ktorou bol založený právny vzťah medzi účastníkmi konania, vykazuje nepochybne znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase jej uzavretia, teda ide o zmluvu (bez ohľadu na právnu formu), ktorú uzatvoril dodávateľ - oprávnený ako právnická osoba, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu

svojej podnikateľskej činnosti so spotrebiteľom - povinným ako fyzickou osobou nepodnikateľom, kedy povinný pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na uvedenom závere, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou nemení nič ani skutočnosť, ktorú v odvolaní namietal oprávnený, a síce, že v posudzovanom prípade nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pretože sa povinný zaviazal vrátiť poskytnutý úver v lehote do troch mesiacov (§ 1 ods. 3 písm. l) citovaného zákona). Aj keď sa na predmetnú zmluvu o úvere nevzťahuje citovaný zákon č. 129/2010 Z. z., ide o zmluvu svojím charakterom spotrebiteľskú podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase jej uzatvorenia. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že na predmetnú zmluvu o úvere, ako aj na rozhodcovskú zmluvu uzatvorenú v ten istý deň ako úverová zmluva medzi tými istými účastníkmi, je potrebné aplikovať aj príslušné právne normy právneho poriadku chrániace spotrebiteľa obsiahnuté najmä v Občianskom zákonníku. V zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Odvolací súd sa následne v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa, že v danej veci je za neprimeranú potrebné považovať rozhodcovskú zmluvu uzatvorenú medzi oprávneným a povinným dňa 07.02.2014, teda uzatvorenú v rovnaký deň ako oprávnený s povinným uzavrel zmluvu o úvere. Uvedená rozhodcovská zmluva bola uzavretá elektronickou formou cez internetovú stránku, nebola individuálne dojednaná, keď jej obsah povinný nemohol ovplyvniť, prípadne aspoň niektoré ustanovenia vylúčiť, elektronicky boli doplnené len identifikačné údaje povinnej osoby a číslo a dátum uzatvorenia zmluvy o úvere. Vzhľadom na spôsob uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, táto neobsahuje ani podpisy zmluvných strán a nie je ani zrejmé, či sa povinný vôbec mal možnosť s jej obsahom oboznámiť. Z jej obsahu tiež vyplýva, že výber z alternatív riešenia sporu spočíval na žalobcovi. Veriteľ (oprávnený) mohol na základe tejto rozhodcovskej zmluvy vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorého sám určil a vylúčiť tak súd, ktorý by bol inak príslušný. Spotrebiteľ týmto stratil právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Odvolací súd zastáva v tomto smere názor, že o nekalú zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak spotrebiteľ má podľa nej možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym všeobecným súdom, ale ak by sa podľa takejto zmluvy začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa (veriteľa), spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Sám veriteľ, ktorý zostavil znenie rozhodcovskej zmluvy vo svojej vopred pripravenej elektronickej podobe, jednostranne určil, ktorému rozhodcovskému súdu bude vec predložená, a to rozhodcovskému súdu so sídlom geograficky vzdialenom od bydliska povinného. Vychádzajúc z komplexnej úpravy rozhodcovskej zmluvy je potom potrebné túto považovať v celosti za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v príslušnom znení, a to aj v nadväznosti na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (C-240/98 až C-244/98, C-40/08, C-473/00, C-243/08, C-168/05). Rozhodcovskú zmluvu, na poklade ktorej si rozhodcovský súd v danej veci založil právomoc, preto odvolací súd v zhode so súdom prvého stupňa vyhodnotil ako nekalú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka platnom a účinnom v rozhodnom období.

Odvolací súd k tomu ešte uvádza, že vznik rozhodcovskej zmluvy vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa a jeho slobodnú voľbu o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Dlžník, ktorému je predložená typová spotrebiteľská zmluva v predtlači, nemá vzhľadom na takúto podobu zmluvy v zásade reálnu možnosť ovplyvniť jej obsah. Predtlačené ustanovenie zmluvy, že povinný bol poučený o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy za situácie, keď je rozhodcovská zmluva uzatváraná v rovnaký deň spolu s úverovou zmluvou a to navyše elektronickou formou, odvolací súd nepovažuje za dostatočné preukázanie kvalifikovaného vysvetlenia vážnych dôsledkov rozhodcovského konania. Odvolací súd v tomto smere ešte uvádza, že spotrebiteľ ako slabšia zmluvná strana, neprofesionál, nie je často schopný v danom momente pochopiť a zvážiť všetky dôsledky predkladaných dokumentov obsahujúcich terminologicky náročný a rozsiahly neprehľadne štruktúrovaný text a povinný v časovej a finančnej tiesni, v ktorej sa nachádza, neraz pristúpi aj na také podmienky zmluvy, na ktoré by za iných okolností nikdy nepristúpil. Z predložených listín nevyplýva, že by si uzavretie rozhodcovskej zmluvy v takomto znení výslovne vymienil povinný a vzhľadom na charakter zmluvy nemožno dospieť k záveru, že by povinný mal možnosť

do obsahu zmluvy akýmkoľvek spôsobom zasahovať, teda že by povinný napríklad mohol ovplyvniť osobu rozhodcu, resp. výber rozhodcovského súdu, miesto rozhodcovského konania, spôsob konania (s pojednávaním, bez pojednávania) a podobne. Rozhodcovská zmluva navyše nebola uzatvorená v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu, teda v čase, keď spotrebitelia, často pod vplyvom finančnej núdze, pri uzatváraní zmluvy opomenú zachovať náležitú obozretnosť. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka (viď aj článok 3 smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Povinný sa v posudzovanej veci reálne vopred vzdal svojho práva na účinnú ochranu v konaní pred všeobecným súdom, a to v pozícii a situácii, v ktorej vystupoval ako spotrebiteľ, teda ako slabšia zmluvná strana a pri nemožnosti reálne vplývať na obsah zmluvy, čo je v podmienkach právneho štátu podľa názoru odvolacieho súdu neprijateľné.

Odvolací súd poukazuje tiež na to, že pokiaľ je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nie sú žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. Zároveň týmto vzniká základ pre docielenie skutočnej rovnosti, pretože na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihliadne aj bez návrhu a rovnako aj bez návrhu súd exekúciu zastaví, ak ide o plnenie z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky (v tomto prípade zamietne žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie). Ak je takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou samotná rozhodcovská doložka a dodávateľ ju použije, v takomto prípade ide o výkon práv v rozpore s dobrými mravmi (k tomu viď aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. februára 2011 sp. zn. IV. ÚS 55/2011).

Odvolací súd uzatvára, že súd prvého stupňa v danom prípade správne právne posúdil rozhodcovský rozsudok ako nulitný, vydaný rozhodcom, ktorý vyvodil svoju právomoc na konanie a rozhodnutie na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, teda nejde o spôsobilý exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku a správne žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku).

Odvolací súd z uvedených dôvodov uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne v pomere tri ku nule.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .